

SZENTMISÉK 2019. JÚL. 29 – AUG. 4.

29. Hétfő: .....18⁰⁰ Házastársainkért; Betegeinkért; Nyaralókért
30. Kedd: .....18⁰⁰ Püspökünkért; Gyermekünkért; Jóságunkra
31. Szerda: ..... 7⁰⁰ Kismamákért; Nagytesókért; Magzatainkért
1. Csütörtök: 18⁰⁰ Magányosokért; Rászorulókért; Kilátástalanokért
2. Péntek: **16³⁰ Táborzáró Szentmise a templomkertben**
3. Szombat: 18⁰⁰ Szűz Anya szándékára
4. Vasárnap: 8⁰⁰ Egyházközségünkért;
†Ballon Elemér hal.15.évf. és elhunyt szülőkért;
10⁰⁰ Családi szentmise
12⁰⁰ Kistemplom, †papjainkért
15⁰⁰ Isteni Irgalmasság imaóra

-
29. Hétfő: 20⁰⁰ Férfikör
30. Kedd: 17⁰⁰ Lelki adoptálók imaórája
31. Szerda: 17⁰⁰ Karizmatikus imaóra
1. Csütörtök: 18⁰⁰ Énekkar
2. Péntek: 16⁰⁰ Kisifi
3. Szombat: Cserkészek

Adományaitok köszönettel fogadjuk a Pátria TSZ folyószámlára:
Római Katolikus Egyházközség 65100084-11285940

Kedves Testvérek!

Hétfőn kezdődik a Napközis Tábor a templomkertben és a Prause Házban. Két hétig tart. Hála Isten, rengeteg kisgyerek jelentkezett – nagy szeretettel várjuk őket. Vagy húszfőnyi nagygyerek csapat vezeti őket Erzsébet és Krisztina felügyeletével – én pedig, mint főhátramosztató tevékenykedek éjt-nappallá téve.

Jövő hét pénteken, a második Táborzáró Szentmisét – hagyományainkhoz híven – Dr. Beer Miklós Püspök Úr celebrálja.

Kérünk szépen a gyerekek számára: Gyümölcsöt, paprikát, paradicsomot, uborkát. Már egy szem is segítség! (Én az őszibarackot szeretem...)
plébános

Templomi Hírlevél

GYÖMRŐI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA
2230 Gyömrő Frangepán u. 32-34 Plébános telefonszáma:30/49-33-884

2019. 07. 28. ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP 10. évfolyam 30. szám

Nem ti választottatok engem, én választottalak benneteket Jn15,16

Evangélium: Lk 11,1-13

Történt egyszer, hogy Jézus éppen befejezte imádságát: Ekkor egyik tanítványa arra kérte: „Uram, taníts meg minket imádkozni, mint ahogy János is tanította imádkozni tanítványait.” Jézus erre így szólt hozzájuk: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk!

Szenteltessék meg a te neved.

Jöjjön el a te országod.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk minden ellenünk vétőnek.

És ne vígy minket kísértésbe.”

Azután így folytatta: „Tegyük fel, hogy valamelyiteknek van egy barátja, aki éjfélkor bekopog hozzá és ezt mondja: »Barátom, adj kölcsön nekem három kenyeret! Útról érkezett egy vendégem, s nincs mivel megkínálnom.« De az kiszól: »Ne zavarj engem! Az ajtó már be van zárva, én is, gyermekeim is ágyban vagyunk. Nem tudok fölkelni, hogy adjak neked.« Mondom nektek: Ha nem is kelne fel, hogy adjon neki barátságából, erőszakossága miatt mégis fölkel, és ad neki annyit, amennyire szüksége van. Mondom tehát nektek: Kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak ajtót nyitnak. Van-e köztetek olyan apa, aki követ ad fiának, mikor az kenyeret kér tőle? Vagy ha halat kér, akkor hal helyett tőle kígyót ad neki? Vagy ha tojást kér, akkor talán skorpiót nyújt neki? Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.”

A HEGYI BESZÉDRŐL 1.

Hasonlat a sóról és a világosságról (Mt 5,13-16)

A hegyi beszéd egészében e szakasz a boldogmondások folytatása, mely mondások Isten uralma rendjének lelkületét írja le azok számára, akik Jézust követik – a valós keresztényeket.

A két metafora – só és világosság – a tanítványság mibenlétét szemlélteti. Az első tömör és zárt, a második összetett, még két másik kép (hegyre épült város, lámpás) kapcsolódik hozzá.

A só hatása többféle: ízesít, tisztít, tartósít, megőríz a romlástól. Pótolhatatlan szerepe volt. A tanítványoknak ilyen sóvá kell lenni. Hangsúlyos a negatív vonatkozás, az íztelelné válás lehetősége. Sót a Holt-tenger partján gyűjtötték, zacskóba rakták, amit belemártottak folyadékba, Ha kioldódott a só, az utcára dobták ahol a járókelők eltaposták. A kidobás és eltaposás a végső ítéletet jelenti.

Máté Jézusra alkalmazza Iz 9,1-et „*A nép, amely sötétségben ül, nagy világosságot látott. Világosság támadt azoknak, akik a halál országában és árnyékában ültek.*” A tanítványok „fény” szerepe is hasonló. Életükkel világosságot kell teremteni az emberek számára az egész világon.

A messziről is jól látható hegyre épült város és a világosság kapcsolata is ószövetségi kép. „*Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd a hegyek tetején, és magasabb lesz a halmoknál. Odaözönlének mind a nemzetek... Mert a Sionról jön a törvény és Jeruzsálemből az Úr tanítása. Ő tart majd ítéletet a nemzetek között, és igazságot szolgáltat számtalan népnek... Jákob háza, gyertek, járjunk az Úr világosságában!*” (Iz 2,2-5) E prófécia fényében a tanítványok közössége, az Egyház tölti be a „végidőbeli Jeruzsálem” szerepét: Általa árad világosság. A lámpáról szóló hasonlat esetében egyértelmű a „világosság” témájával való kapcsolat. Az egy helységből álló házakban, hosszú lábon álló vastartóra helyezték az olajlámpást. Teljesen értelmetlen lenne, ha nem arra, hanem a véka (8,75 literes, gabona mérésére szolgáló edény) alá tennék a lámpást. A tanítványokra bízott világosságot, mindenki számára láthatóvá kell tenni, mégpedig jótetteik által, hogy Isten dicsőítsék az emberek.

A HEGYI BESZÉDRŐL 2.

Jézus beteljesíti a törvényt és a prófétákat (Mt 5,17-20)

E szakasz a hegyi beszéd központi részének bevezetője. Alapvető kijelentéssel kezdődik: Jézus beteljesíteni jött a kinyilatkoztatást, majd a törvény érvényességéről szól, végül a tanítványok „igazságáról” ír, mely igazság Isten akaratának megtétele.

A „bizony, bizony” (amen, amen) szavak olyan formulát kölcsönöznek a mondatnak, mely ünnepélyességet kölcsönöz a szövegnek és egyben bizonyosságát is alátámasztja.

A törvény (héberül: tóra) teljes érvényét hirdető kijelentések sokak számára nehezen összeegyeztethető azzal a szabad hozzáállással, amit Jézus magatartásával tanúsít. Ez azért lehetséges, mert Jézus, törvény felettiként tekint önmagára, másrészt a rigorózus magatartást ostromozza. Eredetileg a törvény az emberért született, az embert szolgálta. Jézus az Ószövetségnek mind a fontosságát, mind a lehatároltságát, beteljesítetlenségét felmutatja. Isten törvényben adott akaratának beteljesítésére a Messiás hivatott. És mivel az Ószövetség Jézusra irányul, egyedül az ő feladata, hogy értelmezze azt.

A törvényben Isten üdvözítő akarata nyert megfogalmazást, tehát maradéktalanul megtartandók; ugyanakkor Jézusra, mint üdvöt hozóra irányul, mely üdvösség teljessége a végidőben teljesül. Így a törvény érvényessége a végidőig megmarad. És azt hitelesen, a legkisebbet sem elhanyagolva kell tanítani, hirdetni és megvalósítani.

Isten üdvözítő terve, illetve az emberekre vonatkozó akarata nem független egymástól, hanem az első magában foglalja a másodikat.

A tanítványoktól olyan „igazságot” kíván meg Jézus, mely „felülmúlja” az írástudókét és a farizeusokét. Az „igazság” (dikaiosüné) Máténál Isten akaratának megtételét jelenti, vagyis cselekvésre irányul. (Jánosnál Jézus Krisztus az igazság.) Hogy ez a cselekedet miben különbözik az írástudók és a farizeusok cselekedetétől, az a következő szakasz antiteziseiben mutatkozik meg. Mint említettük, e rész bevezető jellegű.